

[Stavad]

De, der just har lyttet til skatteministerens forelæsning og vurderet indholdet og kender sammenhængen, vil selv kunne give karakter. Skatteministeren har en formidabel evne til, hver gang der er et eller andet, skatteministeren ud fra nogle politiske holdninger er modstander af, at forsøge at fremstille os, der har andre holdninger, som nogle, der ikke kan få tingene til at hænge sammen.

Jeg forstår godt, at skatteministeren har lyst til at prøve at tvære ansvaret for den kursgevinstlovgivning, som efterhånden tegner sig, over på andre. Imidlertid er det forslag, vi står over for i dag, det første ændringsforslag, der bliver vedtaget, uden at skatteministeren enten har stillet det eller har stemt for det. Alligevel mener skatteministeren, at det er os andre, der er skyld i, at kursgevinstlovgivningen efterhånden er fuldstændig umulig. Ikke engang skatteministerens egne folk i Skattedepartementet kan finde ud af den.

Jeg synes også, at man skal tænke på, hvad det var for en tale, skatteministeren forsøgte at holde i forhold til de ændringsforslag, vi stillede til andenbehandlingen forleden, om ændringer, som lukkede for milliardmanipulationer, spekulationer og flytten rundt med obligationer; også dér sagde skatteministeren: Jamen, det er jo bare et kludetæppe, og det duer ikke.

Skatteministeren skylder stadig væk at forklare, hvor indtægten på en kaution kan være. Hvis jeg kautionerer for skatteministeren og skatteministeren, hvad jeg aldrig håber må ske for ham – selv om det måske ville øge hans sociale forståelse – skulle komme i den situation, at han ikke kunne betale, så ville der aldrig nogen sinde kunne blive andet end fradrag ud af det, aldrig nogen sinde en indtægt, og derfor er det, som skatteministeren har manifesteret i lovgivningen, privates mulighed for altid at dele deres risiko med statskassen.

Skatteministeren ønsker åbenbart at jokke nye fradrag ned i systemet med den virkning, at almindelige, ordentlige lønmodtagere, der har en jævn indkomst, skal betale endnu højere skatteprocenter. Det er virkningen af den politik, som skatteministeren står for. Jeg synes, det er beskæmmende; at en skatteminister, der har et helt apparat til sin rådighed, ikke har nogen som helst intentioner om at forsøge hverken at lave sammenhængende lovgivning

eller retfærdighed inden for skatteområdet. Det synes jeg er læren også af behandlingen af dette ændringsforslag.

Jeg beklager det, og jeg håber selvfølgelig, at skatteministeren må lære, at der så er et flertal, der i hvert fald er parat til at gribe ind, når det bliver for grotesk – men håbet, når man kender skatteministeren gennem lang tid, er jo ikke stort i så henseende. Men jeg skal i hvert fald endnu en gang glæde mig over, at der er et flertal i Folketinget, som er parat til at vedtage det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg skal ikke gentage mit indlæg fra sidst, men alene resumere, at jeg i tirsdags rejste spørgsmål om, hvorvidt disse ændringsforslag kunne være EF-retsstridige. Da blev det meget overbærende modtaget af Folketingets øvrige partier, og ministeren tilkendegav klart, at det ikke havde det fjerneste med EF-ret at gøre.

Senere har ministeren og ministeriets embedsmænd så udarbejdet et notat, som siger, at det ikke kan udelukkes, at forslaget kan blive kendt stridende med EF-retten.

Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren: Når nu formentlig et meget snævert flertal vedtager dette ændringsforslag fra Socialdemokratiet, vil ministeren så sende forslaget ned og få undersøgt, om det er EF-retsstridigt, eller skal det være nødvendigt at få fat i en borger, som kan anlægge en retssag for at få det kendt ugyldigt om 1½ eller 2 eller 3 år?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan svare hr. Ole Donner, at den udtalelse, jeg kom med under andenbehandlingen, er fuldstændig i overensstemmelse med realiteterne omkring dette forslag.

Det, hr. Ole Donner nu rejser, er spørgsmålet, om det ændringsforslag, der nu skal til afstemning, er i overensstemmelse med EF-retten, og dér er det korrekt, som hr. Ole Donner refererer, at man ikke på forhånd kan udelukke, at der kan være et problem, men som hr. Ole Donner også vil vide fra det pågældende notat, er det vurderingen, at det næppe er sandsynligt, at EF vil gøre indsigelse mod forslaget. Beskatningen af fremmedmøntede fordringer vil nemlig fortsat generelt være symmetrisk. Det er kun på dette ene lille begrænse-